

[Jørgen Jørgensen.]

Det vil da sige, at denne Mand, der producerer 1 800 kg Smør om Aaret, kan regne med at $\frac{1}{4}$ af denne Produktion efter Venstres Forslag vil koste 40 Øre mere pr. kg, hvilket igen vil sige, at denne Mand kan regne med en ekstra Indtægt paa dette Omraade af 180 Kr. Jeg ser bort fra den Prisforhøjelse, det bliver for ham selv i Forbruget som Forbruger.

Saa lægger jeg til, hvad denne Mand kan faa i Skattelettelse efter Venstres Forslag. Jeg tror ikke, jeg gør Uret ved at sige, at han højst kan regne med en Lettelse af 50—60 Kr., og har han en Indkomst, kan han meget let komme til at betale et Beløb, saa hans Skattelettelse ikke bliver de 50—60 Kr., men endda mindre.

Det vil altsaa sige, at selv om vi regner højt, vil en Mand af den Type, jeg her har nævnt et Eksempel paa, efter Venstres prisforbedrende Foranstaltninger højst kunne faa en Merfortjeneste paa 230—240 Kr. imod de 514 Kr., som Rentelettelsen giver ham. Det er Hjælpen til den Landmand, der er kriseram. Det er den Hjælp, om hvilken Venstre siger, at naar den bliver ydet, har Landbruget faaet fuld Retfærdighed. Naar de faar 240 Kr. gennem Prishævninger og Skattelettelse, er det fuld Retfærdighed; men naar de faar 514 Kr. igennem Regeringsforslaget, er det at trykke Landbruget ned i den rene Undertrykkelse!

Saa siger Venstre: ja, det kan være meget rigtigt med denne Hjælp; men det medfører, at alt for mange kommer ind under Moratorieordningen; vi vil derimod ved de prishævende Foranstaltninger søge at undgaa, at saa mange Landmænd kommer ind under Moratorieordningen. Men det gør de netop ikke. Hvis vi nemlig vil sige, at Venstres prisforbedrende Foranstaltninger og Skattelettelsen i Penge betød det samme som Rentelettelsen, saa vilde de paa den Maade, de tilfalder Landmændene, ikke gøre det muligt for nær saa stort et Antal af Landmænd at undgaa Moratoriet, som naar man sætter ind paa at hjælpe de Landmænd, som er daarligst stillede. Det siger sig selv, at anvender man 25 Mill. Kr. til Hjælp for de Landmænd, der har den store Gæld, det vil sige dem, der er Tale om at give Moratorium, saa aflaster man Moratorieordningen langt mere, end hvis de 25 Mill. Kr. blev fordelt til samtlige Landmænd uden Hensyn til deres Gæld.

Venstres prishævende Foranstaltninger medfører, hvis de gennemføres, at langt flere Landmænd maa have Moratorium, at langt flere smaa Kreditorer blandt Haand-

værkere og handlende maa miste deres Tilgodehavende.

Jeg tror derfor, at naar Venstre nu stadig vil fremstille Forholdene saaledes, at vi fra vor Side ikke vil yde Landbruget Retfærdighed, og vi vil ikke medvirke til en tilfredsstillende Ordning for Landbruget, vil det ikke lykkes Venstre at faa Befolkningen til at tro, at dette er rigtigt. Vi gik ved Decemberforliget med til prishævende Foranstaltninger. Vi gik med til en Kornordning, fordi vi erkendte, at de Dumpingpriser udefra, der sidste Efteraar og det meste af dette Aar har kunnet bestemme Kornprisen her i Landet, hvis ikke noget var foretaget derimod, vilde være ødelæggende for store Dele af Landbruget, og det vilde ingen i det lange Løb være tjent med. Vi gik med til en Kornordning, som i sig selv nu er ophørt at virke, fordi Priserne er gaaet op over, hvad Kornordningen forudsatte. Vi gik med til en Smørordning med en Hjemmemarkedspris paa 2 Kr. 10 Øre, fordi vi gav det Synspunkt Ret, at naar det ikke er Konkurrencen, der bestemmer Priserne paa Verdensmarkedet, og Forholdene for Smørproduktionen er saa daarlige, som de er nu, og vor Stilling i England i Forhold til de Lande, vi ellers konkurrerer med, er forringet ved den Afgift, som vi maa betale af vort Smør, og som Kolonierne er fri for, maa vi træffe særlige Foranstaltninger. Vi gik med til at fastsætte en Hjemmemarkedspris, men de fleste ved ogsaa, at denne Forhøjelse af Prisen paa Hjemmemarkedet har medført, at Smørforbruget i Danmark i dette Aar er gaaet meget betydeligt ned, gaaet ned fra sidste Aar at være 34—35 Mill. kg til i indeværende Aar kun at være 25—26 Millioner. Og det er min bestemte Tro, at en Fortsættelse ad denne Vej vil være til Skade for danske Landmænd.

Jeg advarer ogsaa imod at gribe til Foranstaltninger, der gør det nødvendigt at dele Befolkningen i to Grupper, hvad vil blive Tilfældet, hvis Margarineproduktionen indskrænkes, saaledes som Venstre foreslaar, og hvorefter omtrent Halvdelen af Befolkningen skal kunne købe Margarinen paa Kort, medens den anden Halvdel ikke skal kunne det. Noget saadant vil altid medføre Utilfredshed, og det vil skabe store administrative Vanskeligheder. Det vil heller ikke tjene det Formaal, som det tilsigter at fremme, fordi det — tror jeg — i det lange Løb ikke vil medføre det øgede Smørforbrug, som man tilstræber ved at forbyde en betydelig Del af Margarineproduktionen.

Vi har, som sagt, fra vor Side ikke afvist